

DECIZIA nr. 361 din 2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul
in Calea x Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu adresa nr. x, inregistrata sub nr. x, completata cu adresa nr. x, cu privire la contestatia **SC X SRL** nr. x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x, completata cu adresa nr. x, il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, comunicata sub semnatura de primire la data de x, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x.

SC X SRL contesta suma de x lei reprezentand TVA respinsa la rambursare in suma de x lei stabilita pe perioada x si obligatii fiscale accesorii in suma de x lei calculate pentru perioada x.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina **SC X SRL**, TVA respinsa la rambursare in suma de x lei pentru pe perioada x si obligatii fiscale accesorii aferente TVA neachitata in termen in suma totala de x lei, calculate pe perioada x.

II. Prin contestatia formulata **SC X SRL** solicita anularea deciziei nr. x, invocand prevederile art. 205-218 din Codul de procedura fiscala si ale art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, art. 22 alin. (4) si (5), art. 24 alin. (1) si art. 29 din Legea nr. 345/2002, Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, Normele metodologice aprobate prin Ordinul MFP nr. 1850/2004.

Cu privire la suma de x lei reprezentand TVA neacceptata la deducere pentru facturi ce nu au completata adresa sediului social al societatii la rubrica cumparator sustine ca toate cele 23 de facturi mentionate in anexa nr. 9 din raportul de inspectie fiscala pentru care nu s-a acceptat deducerea TVA au in realitate toate informatiile de identificare ale cumparatorului prevazute de art. 153 din Codul fiscal.

Organul de inspectie fiscala , printr-o interpretare in extensie a prevederilor legale si prin invocarea eronata a temeiului legal (legea nr. 571/2003) pentru 16 facturi neacceptate la deducerea TVA emise inainte de data de x, refuza dreptul de deducere a unor sume platite de societate in mod corect.

Societatea invoca si prevederile art. 151² din Codul fiscal aratand ca pentru cuprinderea de date incorecte sau incomplete se stabileste raspunderea individuala si in solidar a beneficiarului si furnizorului.

Aceasta arata ca daca ar fi refuzat primirea facturilor sau plata acestora pentru faptul ca emitentul nu a putut inscrie un element de detaliu fara relevanta, ar fi insemnat sa-l hartuiasca in mod nejustificat pe emitent si ar fi putut genera intarzierea sau suspendarea platii.

In sustinerea contestatiei, contestatara depune in copie 23 de facturi fiscale (nr. x ce insumeaza TVA deductibila in suma de x lei si au aplicata o stampila cu datele de identificare complete ale cumparatorului, respectiv ale societatii contestatare si copii ale documentelor cu care a efectuat plata acestor facturi.

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei, inscrisa in facturile inregistrate in evidenta contabila, in conditiile in care a depus odata cu contestatia, copiile facturilor pentru care nu s-a acordat drept de deducere, propunerea organului de inspectie fiscala cu privire la contestatia societatii fiind de desfiintare a actului atacat.

In fapt, la rubrica “motivul respingerii” din anexa nr. 9 privind deducerea TVA ce face parte integranta din raportul de inspectie fiscala nr. x, este mentionat “lipsa date identif.(adresa, sediu) client” pentru fiecare dintre cele 23 facturi. Potrivit mentiunilor cuprinse in capitolul V al aceluiasi act de control rezulta ca societatea a fost informata asupra constatarilor rezultate din inspectia fiscala si nu a formulat obiectiuni.

Din decizia de impunere nr. x emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca organul de inspectie fiscala a respins la rambursare TVA in suma totala de x lei rezultata astfel:

1- prin majorarea TVA colectata in suma de x lei aferenta cheltuielilor de protocol nedeductibile in anul 2007;

2 - neacceptarea la deducere a TVA in suma de x lei (conform anexei nr. 5), din care:

- ♦ x lei - TVA aferent facturilor apartinand persoanelor fizice;
- ♦ x lei - (suma contestata de societate) reprezentand TVA din facturi intrucat nu au fost completate cu adresa sediului social la cumparator conform art. 155 alin. (5) lit. E) coroborat cu art. 145 alin. (8) lit. A) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare;
- ♦ x lei - TVA din chitante de timbre postale neinsotite de factura.

Organul de inspectie fiscala a calculat obligatii fiscale accesorii aferente debitelor suplimentare, stabilite pe perioada x, in suma totala de x lei.

Din referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, rezulta ca pe perioada verificata (x) nu i s-a prezentat organului de inspectie fiscala nicio factura de achizitie pe care sa fie aplicata stampila cu datele de identificare complete ale cumparatorului asa cum apare in cele 23 facturi anexate la contestatie.

Avand in vedere documentele anexate la dosarul contestatiei depuse de contestatara, organul de inspectie fiscala propune desfiintarea partiala a deciziei contestate, respectiv pentru TVA in suma de x lei.

In drept, potrivit prevederilor art. 49 si art. 65 si 94 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si ale pct. 91 din Normele metodologice de aplicare a art. 94 (fost art. 91) din O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004:

Codul de procedura fiscala, republicata

“Art. 49(1) Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, în conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putând proceda la:

a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabililor si a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetari la fata locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinându-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

(...)

Art. 65(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.

(...)

Art. 94(1) Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dupa caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

*a) constatarea si investigarea fiscala a **tuturor actelor** si faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea îndeplinirii obligatiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale; (...)*”

Norme metodologice:

“91.1. Solicitarea de explicatii scrise se va face în timpul inspectiei fiscale, ori de câte ori acestea sunt necesare pentru clarificarea si definitivarea constatarilor privind situatia fiscala a contribuabilului.

91.2. În cazul în care persoana în cauza refuza sa furnizeze explicatiile solicitate sau sa raspunda la unele întrebări, organele de inspectie fiscala vor transmite întrebările printr-o adresa scrisa, stabilind un termen util de cel puțin 5 zile lucratoare pentru formularea raspunsului. În cazul în care nu se primeste raspunsul solicitat, se va consemna refuzul în raportul privind rezultatul inspectiei fiscale sau în procesul-verbal.

91.3. În toate cazurile, explicatiile la întrebările puse de organele de inspectie fiscala se vor da în scris prin "nota explicativa".

91.4. Stabilirea bazei de impunere, precum si a diferentelor de impozite, taxe si contributii, în activitatea de inspectie fiscala, se face pe baza evidentelor contabile, fiscale sau a oricaror alte evidente relevante pentru impunere ori folosindu-se metode de estimare în conformitate cu prevederile art. 65 din Codul de procedura fiscala.

91.5. Când organele de inspectie fiscala sunt îndreptatite potrivit legii sa estimeze baza de impunere, se vor mentiona în actul de inspectie motivele de fapt si temeiul legal care au determinat folosirea estimării, precum si criteriile de estimare.”

Din analiza raportului de inspectie fiscala nu rezulta daca la data efectuării inspectiei fiscale societatea avea documentele completate cu toate elementele necesare acordării dreptului de deducere, singura mentiune a organului fiscal fiind “facturi ce nu au completate adresa sediului social la cumparator”. De asemenea, organul de inspectie fiscala nu a anexat actelor incheiate copiile facturilor ce au facut obiectul inspectiei.

Astfel, devin incidente dispozitiile art. 213 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevad:

“(1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizării.

(2) Organul de solutionare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al directiilor de specialitate din minister sau al altor institutii si autoritati.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului în propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora. “

Fata de cele prezentate urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmeaza sa se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de solutionare.”

În speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 12.6 si pct. 12.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizeaza:

"12.6. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente. "

La reverificare organul de inspectie fiscala va respecta regulile de inspectie fiscala si va analiza dreptul de deducere prin prisma art. 29 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata si art. 155 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu completarile si modificarile ulterioare.

Avand în vedere ca urmeaza a se desfiinta contestatia pentru capatul de cerere reprezentand TVA în suma de x lei nu se pot retine în sarcina contestatarii nici obligatiile fiscale accesorii în suma de x lei, intrucat stabilirea de majorari de intarziere reprezinta masura accesorie în raport cu debitul, în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

Ca urmare, se va dispune desfiintarea deciziei contestate si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 49, art. 65, art. 94, art. 213, art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct. 91 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin HG 1050/2004, art. 29 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 12.6 si pct. 12.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE:

Desfiinteaza Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, prin care organul de inspectie fiscala a stabilit TVA respinsa la rambursare in suma de x lei si majorari de intarziere in suma de x lei, urmand ca Administratia Finantelor Publice Sector x sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a **SC X SRL** tinand cont de prevederile legale, precum si de cele retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.